

જગત ઊભું અહમ-ઘાટે

જગત ઊભું અહમ-ઘાટે, જીવેચ્છે અહમનું પોષણ.

‘અહમ’ ભાંગે ત્યાં ઊભે વેર, સંઘાતા ઘાલે મમતા મોંણ

જગતનો સ્નેહ છે ઝેરી જરી વાંકુ પડ્યું ત્યાં ડંખ

જગત બાંધે મમત દોરી પરસ્પર ઘાટમાં જ સંબંધ

વિનાશી ચીજ પે આસક્ત મનોરંજન ચહે માનવ

વિભાવે-મોહી રસ-મસ્તી ગમે છે ભેંસને કાદવ -જગત....

પરાયાં પરમાણુ જથ્થા મનો-ગ્રંથિ છે સૌની જુદી

પૂરાં સંયોગે ઊછળતાં વરતના કાઢે પ્રકૃતિ

પૂરાવાં સંયોગી કર્તા ફળાવે બુદ્ધિનો આશય

અ-ચેતન-ચેતનાનો સંગ પ્રતિષ્ઠિત આત્મનું મહાલય -જગત....

અનાદિથી અહંકારે ચલી-ઊંધુજો કાઢ્યું તેલ

વિપરીત-બુદ્ધિનું સૂણતાં મળે છે વિશ્વરૂપી જેલ

ફક્ત સંસારી રમણામાં ઘૂસે છે બુદ્ધિનાં ફાંટા.

વિષયને લક્ષ્મીની લૂંટમાં, ઊગ્યા બહુ કળિયુગી કાંટાં -જગત...

ભરેલાં કામથી મોહે, ભૂલાવે પાડી દયે ઠોકર

એ ‘મોહ’ જ કામનો છે નહીં અજંપે કલેશી વાતાવર્ણ

મૂચ્છના લોભ ને રાગે, અધોન્મુખ ખેંચશે પુદ્ગલ

ભમાવે બુદ્ધિ-મોહાગ્નિ પછી કેડે છે પાપનું ફળ - જગત....

જરૂરત વીણ શિકારી થઈ દુરુપયોગે જે સત્તા ગઈ

ન હક્કની લૂંટબાજીથી, દશા જો દેશની છે થઈ !

જગત આકર્ષ અતિરેકે મનુષ જ્યાં થાય છે બે-ખબર
વ્યવસ્થિત શક્તિ દેડે છે, જે કુદરત ન્યાયી ને અવ્વલ -જગત.....

અસરની પૂર્વે કારણ છે ભરેલાં ભ્રાંત ભૂસ્સા જો
જે સંયોગે મળી કટુતા ત્યાં ભૂલ કઈ આપણી તે જો

કપટ બુદ્ધિનાં પરદાથી અનાત્માને ચડચો ડામર
થતી ભૂલોને લક્ષે લઈ નિરંતર પ્રાયશ્ચિતે સમર. -જગત....

જગતના સર્વ સંયોગે વિયોગો છે જ નિયમથી
અધર્મો ટોચ પર જાતાં, ખૂલે છે ધર્મ નિયમથી

જગત આખું ય છે નિર્દોષ ફક્ત જોવાની ખૂદની ભૂલ
હીતા-હીત ભૂલીને કીધલ ભૂલોને વેદવાની શૂળ -જગત...

યહાં આદર્શ જીવતરમાં બુદ્ધિમાં સૌમ્યતા ખપશે
ફક્ત મોક્ષે જ જાવું છે, પરમ અર્થે બુદ્ધિ વળજે

યહાં પંચાગ્નિમાં ભડકે, બળી હાલ્યાં છે વિશ્વે જન
જગતને છાંટો શીતળ-જળ હે દાદા ઠારો સૌની અગન

